

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára: 15 krajczár.

Előfizethető csupán a kiadóhivatalban lehet B.-Gyarmaton.

Előzetes pénz, reclamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére a a nyilttérre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetési díja: három hasábos petitor 5 kr. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan eszközöltek.

Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.

Nyilttér garmond sor: 20 kr.

Nyílt levél.

Lapujtó, ápril 8-án 1890.

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Véletlenül kezembe került itt a „Losonez és Vidéke” című heti lap, f. évi ápril 6-iki (14) száma.

Azt hiszem, hogy azt t. szerkesztő úr, velem egyidejűleg szintén olvasta.

Olvasta abban a „Szakall Ferencz és Török Zoltán orsz. képviselő urak” névalírásával megjelent „entrefilé”-t, mely Nógrádvármegye székhelyének B.-Gyarmatról Losonezra való áthelyezésére vonatkozik.

A háború nekünk, a történelmileg meggyökeresített megyei állapot pártbíróink, ebben még nincs ugyan alakszerűen megüzenve, de a sereg már fel van szólítva gyűlésre a határszélen. Mint, — nagyot mondva — Európát illetőleg a német-osztrák határon Muszkaország részéről, ez már a hírlapok szerint pár év óta folyvást történik.

Nézetem szerint tehát, a szunyokálásnak, mondjuk: a vármegye részünkről is meg kell szünnie. *Ébredés* a kötelességünk első sorban.

Ébredjünk hát!

Azért fordulok nyílt levelemmel Önhöz, hogy ezen ébresztés eszközzésére felszólítsam.

A módozatokat javaslathoz hoznom úgy hiszem nem szükséges, egy elterjedt hetilap elismert ügyességű szerkesztőjének.

A losonezi túba megzendült, ez szolgálhat nekünk legjobb útmutatóul.)*

Tisztelettel:

igaz hive,

Szontagh Pál.

A vármegyei székhely kérdése.

Mult évben több losonezi és vidéki bizottsági tag megirigylván a szatmáriak dicsőségét, törvényhatóságunk egyik közgyűléséhez indítványt adott be, melyszerint határozza el a vármegye, hogy székhelyét B.-Gyarmatról Losonezra helyezze át.

Az állandó választmányban alapos aggodalmakat keltnén az indítvány, azt az illető urak akkor visszavonták.

Később ugyane téma felett a rivális városok helyi lapjaiban némi polémia is folyt, mi azonban a kérdést nem vitte előbbre: Losonez, elképzelhető öns indokokból, kapacitálhatlan maradt, — B.-Gyarmat pedig, igen természetes, hogy a másik oldalról hangoztatott holmi tetszetős frázisok miatt nem volt hajlandó több mint félszázados jogaiából engedni.

Ez évben, ugy hallotuk, hogy a losoneziak és vidéki barátai erősen török fejüket abban, hogy micsoda áldozatokat hozhatnának a megyei székház esetleg önköltségen leendő felépítésére? maguk is bölcsen belátván, hogy az ország és a vármegye financiaiális helyzete mellett oly könnyelmű kormány aligha akad, mely a jövőnek kétes és mulékony előnyei fejében csupán csak a losonez és vidékiek kényelme végett, a Balassa-Gyarmaton teljes komforttal elhelyezett székhelyet Gömör megye szélére, a vármegye csaknem legfelső pontjára, s önkényes adományokat, Losonezra ha áthelyezné, nekik még építsen is.

A regáleválság egy részét s önkényes adományokat, vagy mi mást kívántak-e tehát e czélből felajánlani, az most és ránk nézve mellékes kérdés; tény, hogy a fölött tanakod-

tak az összeesküvők vezérei, t. i. a kik B.-Gyarmat ellen minden helyes ok nélkül összeesküdtek; valamint tény, hogy a felső, sőt a középső járásokban, állítólag magas rangú egyének is utazgattak, hogy a megyebizottsági tag urak szavát tervük számára előre lekossák.

Ezután világgyá boesájtották azt a hírt, hogy meg lévén immár az új székhely részére a vármegyei többség: a tavaszi rendes közgyűlésen, vagyis jövő május havában ujult erővel megteszik az indítványt nemcsak, de okvetlenül keresztül is viszik: B.-Gyarmaton pedig a jókedvű emberek azt beszélték, hogy a várnagy Tapolesinyi Ferencz úr már elűtette a megyeház kertü udvarában a borsókat, melyeken majd a székházat Losonezra fogják tolni.

Tréfa ide, tréfa oda: a többi dolog, amiket mondottunk, habár komolyan gondolkozó emberek előtt szintén nevetségesnek tűnhetik is fel, de hogy a Losonez és vidékieknek, már t. i. az összeesküvőknek, egyéb hasznos dolgot nem találván, valóban munkálkodásuk tárgyát képezték, az kitűnik a mult hét elején baráti kézből vett, de azóta a „Losonez és Vidéke” husvétü számában is közzétett következő nyomtatott meghívóból:

„Tisztelt megyebizottsági tag Úr! Elérkezettnek Litjuk immár az időt arra, hogy Nógrádvármegye székhelyének Losonezra való áthelyezése tekintetében a döntő lépés megtétele, hogy ez által a vármegye többségének azon, régen táplált óhaja legyen teljesítve, mely szerint nemcsak a többség által könnyen hozzáférhető, hanem oly központ létesíttessék, mely úgy szellemi, mint anyagi erejénél fogva hazánk ezen vidékén szerit követelhető hazafias közművelődési törekvések teljesítésében a vezérszerepet viinni hivatott legyen. Nem kell többé az útközelet halasztani, mert meg van az anyagi erő, mely a létesítéshez, s meg van nézetünk szerit a többség, mely az eszme diadalra juttatásához szükséges felkérjük emel fogva t. bizottsági tag urat, legyen szives — amennyiben ezen mozgalmat támogatandónak találja — az e czélből általunk f. évi április hó 28-ik napjának delelőtti 11 órájára Losonezon, a Kassinó nagytermébe összehívott értekezleten a szükséges teendőket megbeszélése czéljából megjelenni. Kelt Losonezon, 1890. márczius hó 31. Szakall Ferencz, a főleki vál. kerület országgyűlési képviselője. Török Zoltán, a losonezi vál. ker. országgyűlési képviselője.”

Közöltük, ime, egész terjedelmében ezen meghívót, mely hogy mennyire szerénytelen, mennyire pöffeszkedő és gőgös: azt minden higgadt, elfogulatlan olvasó, széles e megyében önmaga kellőkép megítélheti; pedig hát az illető urak jól ismerhetnék a classicus mesét a felfuvalkodott békáról és ökörről; valamint az Írás ama szavait, hogy aki magát felmagasztalja, az megaláztatik.

Szükségtelen tehát a valótlan állításokban bővelkedő felhívásnak egyes pontjai czáfogatásába boesájtkozunk, és így csak azt jegyezzük meg ide, hogy szó nélkül nem hagyhatván tovább Balassa-Gyarmat város közönsége e támadást, elérkezettnek látta az időt, hogy ellenactiót indítson meg, s e czélből a mult csütörtökre (ápril 10.) már régebben egybehívott képviselőtestületi rendkívüli közgyűléshez számos tekintélyes képviselő, kérvény alakjában, kellő időben indítványt terjesztett be, mely előzőleg képv. testületi tagok körében értekezletileg megállapítván, a felettébb népes közgyűlés által, csekély módosítás mellett, egyhangúlag elfogadtott.

Eszerint B.-Gyarmat város képviselő testülete határozatilag kimondotta, hogy a Szakall Ferencz és Török Zoltán urak márczius 31-diki felhívásában jelzett azon actio ellenében, melynek czélja a vármegye székhelyét Balassa-Gyarmatról Losonezra tolni át, mint teljesen jogosulatlan, szükségtelen, időszertelen és így csupán a vármegye közönségének nyugalmát ok nélkül felzaklató terv és törekvés ellen, állást foglal; s bár nem tartja komolyan indítványozhatónak sem az áthelyezést, mégis ha az megtétnék, viszont B.-Gyarmat, híven történelmi multjához, a szükséges ellenactio kellő kifejtése végett végrehajtó bizottságot küld ki, mely bizottság a vármegyében alakulandó nagyobb bizottsággal együttműködjek s elnökeül Szontagh Pál ur ó exeját, jegyzőjéül pedig Horváth Danót kérje fel.

Jellemzésül meg kell még említenünk, hogy a losonezi összeesküvők azt a merész hírt is világgyá boesájtották, miszerint ügyüknek már a magas kormány is meg van nyerve s nevezetesen hogy az igazságügyi miniszter Szilágyi Dezső úr ó nmlga biztató ígéretet tett volna nekik, hogy az áthelyezés elé nehézséget nem fog gördíteni. No már hiszen ugyancsak jámbor embernek kell annak lennie, aki ezt, a nyilatkozataiban mindig oly seservált igazságügy-miniszterről elhídje.

A kormány, kétségkívül okulva Szatmár és Nagy-Károly esetén is, bizonyára bölcsen óvakodni fog attól, hogy hasonló mozgalmaknak tápoi adva, lassacskán talán az ország minden vidékét lángba borítsa; mert akadna ám számtalan oly ambitiosus kis város, mint Losonez, a mely a vármegyei székhely kényelme és vélt nagy anyagi előnyeiert, topografikus és mindenféle álokokat felhajszolva, kilépne a sikra s leítálnának az áldozatokkal, miket bizony otthon, a statusquo mellett, sokkal jobban gyümölcsöztethetnének.

És még ha a losoneziak tudnának legalább várakozni, míg a jobb közigazgatás érdekében maga a kormány ismét elérkezettnek fogja látni az időt a megyéknek helyesebb kikerekítésével egyfittesen esetleg az új székhelyek megállapítását törvényhozási uton szabályozni; noha erős hitünk, hogy B.-Gyarmat akkor sem fog, hogy úgy szóljunk, Losonezra vitetni, Gömör-vármegye szélére.

Félre tehát a vármegye-politikai „dubajkodással”, mint azt a losoneziak törekvése czélzólag egyik józan gondolkozású evang. pap barátunk jellemzőleg mondá. Elvárjuk és reméljük nemcsak a b.-gyarmati, nógrádi, sziráki és szécsényi, de sőt a felső három járás higgadt megyebizottsági tagjaitól is, hogy a májusi közgyűlésen netán provokált szavazataikkal nem fogják megengedni a vármegye békéjét könnyelműen felduladni.

Gróf Zichy Ferencz senior úr arczképének leleplezése.

Lapunk mult számában jelzett ezen ünnepély az ápril 10-ki városképviseletestületi rendk. közgyűlésen felettébb díszes módon ment véghez. Délután 3 órakor tömegesen jöttek a képviseletestületi tagok és előjárók a városházára s alig hiányzott közülök más, mint aki távol vala B.-Gyarmatról, avagy betegség szögeze ágyhoz.

Jöttek azonban és pedig elsőül Scitovszky János alispán úr. ő ngl, és utánna számos megyei tisztviselő, Pajor István kir. tanácsos nyug. úrvaszei elnök úr; pénzügyi hivatalnokok, elölkön az igazgató Szepák Sándor úrral, az uradalmi főtiszték közül Galgóczy Béla felügyelő, Algöver Mihály uradalmi mérnök Novák Sándor pénztárnok és Soóky Endre kasznár úr, és még igen sokan a városi polgárok közül; úgyhogy nagyobb és fényesebb közönséget még nem láttunk e tereiben, melynek feldiszipése is igen izléses vala.

A senior úr ó exejának széles aranykeretbe foglalt, igen hű és életnagyságu arczképe a terem bejáratától jobbra az utcza ablak és nagy oldalajtó közé, a legelőnyösebb világító pontra van elhelyezve, jelenleg a keret gazdag babér koszorú köré, izléses csokorkötéssel, alatta és oldalvást Stütz A. műkertész egész teli kertel alkotott eszerépvirágokból.

Együtt lévén a gyülekezet, Reményi Karoly városi főbíránk a megnyitás előtt felhívta a képviseletestület figyelmét, hogy miután megjelenésével az alispán úr is szerencsétlente a közgyűlés, községi belserveszeti szabályrendeletünk értelmében pedig ily esetben őt a diszelnöki tisztség illeti meg, tehát e tisztség elfogadására egy hármias tagu küldöttség hívja meg őt ngát; ami nyomban meg is történtvén, alispán úr elfoglalta az elnöki széket s néhány udvarias üdvözlés s a kitűzött tárgy bevezetése után megnyitván az ülést, felhívta a város biráját, hogy tegye meg az előterjesztést; ki is aztán következőkép szólott:

Nagyságos Alispán úr, melyen tisztelt diszelnökünk! Tekintetes képviseletestület, s igen tisztelt vendégek!

Aki városunk utóbbi éveinek történetét figyelemmel kísérte: örömmel tapasztalható, hogy oly téren is,

*) Nagy közönséggel verszik Szontagh Pál ur ó nagyméltóságának ezen levelét, mert meg vagyunk győződve, hogy ő, — a történelmileg meggyökeresített megyei állapot pártbíróinak — méltó tolmácsoltja, szószólója és hivatott képviselője. Meg lehet győződve öccsellentája, hogy az igazsághoz és jogtalan támadás elől nem fogunk kitérni. Ébren vagyunk és cselekedünk! Saccr.

hol azelőtt feszült, vagy stagnáció uralkodott, most a bizalom és kölcsönös egyetértés által szabadba tett, hogy egy mondanéj nekibátorított haladás észlelhető.

Stagadhatlan, hogy ez részben azon szívélyes, előzékeny magatartásnak köszönhető, mellyel a divényi seniorátusság mostani birtokosa, Graf Zichy Ferencz főtárnok mester úr ő m. n. g. viseltetik Balassa-Gyarmat iránt; másrészt viszont annak is, hogy a város polgárai megértően és átlátván, mily nagy horderővel bírhat fejlődésünkre a volt földesurasággal való jó egyetértés s a senior úr magas személye iránti tisztelet ápolása: ezt sohasem késtek alkalom adtan kifejezésre juttatni.

Igy történt mindjárt a jelenlegi senior úr birtokba lépésekor, 1887. május hó 12-én, midőn is részünkről egy valóban fényes küldöttség sietett Zselybe ő excellenciájára üdvözlésére, mely alkalommal spontán nyilatkozatokból tapasztalhattuk, hogy a kegyes senior úr városunk legelőbb kérdéseit egészen magáivá tette, azoknak helyes és minden irányban megnyugtató megoldásáról nemcsak gondolkozott, de átyailag gondoskodik is.

Nem lehet azonban ezuttal czélem, ngos disznókunk, a mélyen tisztelt alispán ur, továbbá a t. képviselőtestület és tisztelt vendégeink idejét kelletlenül jobban venni igénybe; ugyanazért csak röviden érintem, hogy tapasztaltuk, miszerint a fent említett tisztelgés után, éppen 5 óra, a ktr. törvényszék által meg lőn hozva s városunk legtöbb polgárát, az úgynevezett censulistákat illetőleg kedvezőleg meghozva a felszázad óta lidérenyomásként ránk nehezedő tagosítási per ítélete, melyet aztán a kir. tábla közbeneső kegyetlen határozata daczára, ismét csak rövid idő alatt a főmélt. kir. curia jóváhagyott.

E gyors és jó eredményt pedig, s mondjon egy némely hiú ember bármint, kétségkívül s főleg a senior úr buzgó közbenjárásának tulajdoníthatjuk, minélkül — bár igazaink daczára, a korábban elrontott per körülményeknél fogva, elvesztettük volna e pert.

De ezt megelőzőleg 28 évvel: már 1861-ben a legmeggyőzőbb jelet adta ő excja városunk iránti nemcsak jó szívének, gondolkodásának, amidőn mint Nógrádvarmegye alkotmányos főispánja, hasonlóvű edes atyjának és szintén seniorának elhunytá alkalmából, emlékére, — a seniorátusi volt urasággal perben álló censulistákra való tekintettel, a vármegye levéltárába letéteményezett fegyver alapítványt tőn, akkór intélkedvén, hogy ha a volt földesuraság ezen bertelkes zsellerek után az állam által kárpótoltatnak, az esetben a kárpótlási összegből 12 évre, t. i. 1848-tól 1861-ig kijáró kamatokat négy egyenlő részletben: a b. gyarmati cath. plébánia, az itteni ag. evang. egyház, a városi kórház és óvoda javára adományozza; ha pedig, mert hiszen főleg akkor nem tudható még, hogy más seniorok alatt hová dőlhet el e per, tehát hogyha úgynevezett majorságiaknak alapítványnak meg a censulisták, kik ekként önmaguk lennének kénytelen megváltani házfelkeiket a volt földesuraságtól, ezen rosszabb alternatíváról is, az összes kamatokat illetőleg, nagylelkűleg rendelkezett ő excja az alapító levélben.

S a legutóbbi időkben szintén sorolhatnánk még elő több oly tény, melyek a mellett bizonyítanak, hogy a senior ur városunk irányában és javára folyvást készséggel és sikeresen tevékenykedik.

Képviselőtestületünk kellőkép méltatva az előbb említett nagy érdemeket, m. é. február hó 5-én egyakarattal elhatározza, hogy ő nagyméltóságához a város nevében hálaírat intéltessek, arczképe pedig a késő idők emlékezeté végett is, tanácsstermünk részére megszerzettessék. Mely határozat első részének díszes kiállítású felirat ányújtásával, még mult évi augusztus hó 11-én eleget tőn a vezetésem alatt tisztelgő városi nagy küldöttség: az arczképet pedig, ime, ma van szerencsém, mint tanácsstermünk igazi díszét bemutatni azon megjegyzéssel, hogy a kegyes senior úr megértvén városunk határozatát, gyöngéd és minificens módon önmaga ajándékozott meg bennünket az arczképpel.

Adja az isteni Gondviselés, hogy akit a kép ábrázol, azon zászlós főurat még igen soká láthassuk kitűnő egészség és tetterőben az élők sorában, mely kíváncsot bizonyára az összes jelenlévők egyező óhajtasásként tolmácsolhatom, s tolmácsolom nem önzésből, mintegy városunk érdekében; de mert a hosszú életre önmagáért, családjáért, s az egész hazáért érdemes ő.

Ha pedig majdan mégis itt hagy bennünket: az ő jósgátjeljes arczulata kegyeletes emlékül s a róla feljegyzett jótékonyaságok buzdításul szolgáljanak az utódoknak.

Isten éltesse a senior úr ő excját, Isten áldása áradjon az egész mélt. seniorális családra, s Isten virágoztassa fel B.-Gyarmat városát egy szerencsés s boldogabb Nógrádvarmegyében, melynek sorsát ezidő szerint oly bőles, higgadt és munkás kormányzók vezérlik!

A közönség e beszéd alatt többször, végül pedig hosszas éljenzéssel adott tetszésének kifejezést: majd az elnökölő alispán ur a képviselőtestület közhangulatát tolmácsolá midőn határozatilag kimondotta, hogy a beszéd, mely a senior úr ő excja érdemei egy részét kellőkép méltatá, egész terjedelmében jegyzőkönyvbe vettessék. Horváth Danó képv. ur felszólalása után kimondatott az is, hogy küldöttség adja át a legközelebbi körünkbe várt senior urnak a jegyzőkönyv hiv. kiadványát, s fejezze ki köszönetét az arczkép ajándokért.

Végül az alispán ur az arczképet jól megőrzés végett az előjárásig kezeibe átadottnak mondotta ki, Vannay Ignác képv. tag. ur pedig a közgyűlés nevében aziránt kérte fel a disznók urat, hogy ezen szép ünnepélyünkről a főtárnok-mester úr ő m. n. g. átlátását táviratilag értesíteni sziveskedjék. Kővy Tivadar ügyvéd kapitány elnök úr adott ezután kifejezést a közgyűlés érzelmeinek meleg köszönetet szavazván a vármegye és város minden közgyűlés iránt oly melegen érdeklődő alispán elnök ur ő n. g. n. k. ki aztán a közgyűlés egyéb tárgyai tanácskozásában, mint mondá állásánál fogva részt nem vehetvén, zajos éljenektől kísérve távozott a tereméből.

Hogy pedig nem késelt a közgyűlés felkérésének is részéről sürgősen eleget tenni, az kitűnik, azon

táviratból, melyet 11-én már korán reggel kapott a városi főbíró a főtárnokmester úrtól. Arczképem teleplezése alkalmából — ugymond ő excja — a városi képviselőtestületnek az alispán ur által kifejezett szerencsekívánatokért hála köszönetét mondván, tekintetes urat felkértem, hogy ezen érzelmeim tolmácsa legyen. Aláírva: Gr. Zichy Ferencz.

Ime, így folyt le a szép ünnepély.

Az aszód-b.-gyarmati vasút.

B.-Gyarmat város képviselőtestülete ápril 10-kére szabályszerűen összehívott közgyűlésén, melyen 5 tag kivételével a képviselő testület minden tagja részt vett, egyhangulag és nagy lelkesedéssel elhatározta, hogy az aszód-b.-gyarmati vasút kiépítéséhez 900 l. r. r. s. r. s. v. n. y. a. l. i. r. a. s. a. v. a. l. hozzájárul. Az ügyhöz Reményi Károly főbíró előterjesztése után, lelkesült beszédekkel hozzászóltak: Kővy Tivadar, Vannay Ignác, Horváth Danó, Farkas Ferencz, Szilágyi Mór és Kondor József urak.

Az elhísszük, hogy B.-Gyarmat város példáját a többi érdekelt községek is követni fogják.

B.-Gyarmat város képviselőtestülete egyszersmind egy vasúti bizottságot is alakított, mely az ügyet fejleszteni és szorgalmazni fogja. A bizottság, elnöke a városbíró, tagjai: Anginer László, Baintner Otto, Elfer Ede, Elheniczky Flóris, id. Elstner Ferencz, id. Farkas Ferencz, Felsenburg Tivadar, Feledi Henrik, Gazdik Lajos, Horváth Danó, Soóky Endre, Sulez Lajos, Szilágyi Mór, Vannay Ignác és Ticsinszky József urak.

A közigazgatási bizottság félévi jelentése.

(Folytatás.)

A gazdasági állapotok között sem voltak az egészségi viszonyok kedvezők, mert a ragályos jellegű száj és körömfájás számos község szarvasmarha állományát támadta meg. Több helyütt uralgott a sertés orbáncz is. Nehány községben ló és szarvasmarhánál esetenként előfordult a lépfene; 3 községben juhok között a ruhá tapasztaltatott. Végül takonykór miatt B.-Gyarmaton 1, Rimócson 2 ló irtatott ki.

A fertőtlenítési és elkülönítő óvszabályok a jelzett ragályos járványkórok elterjedése ellen törvényszabta módon fogantatosítottak.

Kórház és gyógyfürdő vármegyénk területén nem lévén; az e részben előirtakra jelentésünk ki nem terjedhet.

Közbiztonsági állapotaink kielégítőeknek mondhatók. Erdőügyi albizottságunk a beérkezett ügyek elintézését kivétel nélkül dőléről-ülésre eszközölte.

A fegyelmi intézkedéseket illetőleg. Schmidt József hivatalától felfüggesztett lőrinczi körjegyző fegyelmi ügyének összes iratai Belügyminister úr ónagyméltósága által érdemleges véghatározat hozatal előtt a fenyltő bírósághoz rendeltettek áttétetni; honnan az ügy jogerőre emelkedett végzéssel befejezve bizottságunkhoz vissza érkezvén, újból a magas m. kir. belügyministeriumhoz terjesztetett fel.

Végbejezést nyert Szerény Gábor volt b.-gyarmati jnásti főszoigabíró fegyelmi ügye is, ugyanis a vármegye alispánja által személyesen és beható gondossággal vezetett vizsgálat során oly körülmény, mely miatt nevezett ellen a vagyoni felelősséget ki kellett volna mondani, fel nem merülvén, a további eljárás beadott és gazolt munkaképtelenség indokából elfogadott lemondási kérvény folytán, az 1886. XXIII. t. cz. 1. §. 4-ik bekezdése alapján beszünttetett.

Mester László halászi bíró az alispáni első fokú s nevezetett a kémények tisztításának ellenőrzése körül tanúsított hivatalos mulasztás miatt marasztaló határozata fegyelmi választmányunkhoz felebbzetelven, ezen fegyelmi ügy az első fokú határozat jóváhagyásával nyert végbejezést.

Pajor István árvaszéki elnök ellen Belügyminister úr ónagyméltósága 49054—IX 885. szám alatt kelt leiratával elrendelt fegyelmi vizsgálat nevezett ellen a további eljárást beszüntető határozattal nyert elintézés.

Borhy József czeredi körjegyző ellen többszabálytalanság miatt folyamatba tett fegyelmi ügyben az első fokú határozat megfelebbzetelven, ezen ügy a neheztelt határozat jóváhagyásával befejeztetett.

Papp Gyula mátra-verebélyi hivatalától felfüggesztett körjegyző fegyelmi ügyében fegyelmi választmányunk csak közbe szóló végzést hozott; ezen ügy legközelebb fog II. fokú érdemleges elbírálás elé kerülni.

Ezen kívül egyes községi tisztviselők ellen felmerült kisebb-nagyobb panaszok folytán fogantatosított vizsgálati illetve fegyelmi intézkedések fegyelmi választmányunk elé nem kerülvén, különleges felemlítést nem igényelnek, az ezek folytán befolyt bírság pénzek a mennyiben a törvény másként nem intézkedik, a fegyelmi bírság és rendbüntetés pénzek hova fordítása tárgyában érvényben lévő szabályrendeletünkben meghatározott czélokra fordítottak.

Az erdei kihágások II. fokú elbírálására hivatott bírósághoz négy ügy felebbzetellett, s ezek közül három az első fokú ítélet helybenhagyásával egy pedig a vizsgálat kiegészítésének elrendelésével intéztetett el; ezen felül vegrehajtási intézkedés történt, egy a magas belügyministeriumhoz felebbzett s onnan leküldött ügyben.

(Folytatása következik.)

A közönség köréből*)

Egy „részhajlatlan” egyház-felügyelő.

A sámsonházi ev. egyház Wladár János lelkész halálával üresedésbe jutván: annak felügyelője, ki más-különbben a boldogultnak veje is) a kerületi utasítások-

*) E rovásban közlötték nem vállal felelősséget a szerk.

ban az egyházfelügyelőktől megkövetelt „részhajlatlanlanságnak” példásan felel meg, mint az alábbiakból ki fog tűnni. Előbb azonban azoknak megértéséhez néhány felvilágosító szót kell előrebocsátanom. Ugyanis: az üresedésbe jött egyháznak eddigelé csupán két komoly papjelöltje van: egy Kiss István b.-gyarmati, a másik Geduly Henrik zolyomi segédlelkész. Ugy látszik azonban, hogy az egyház bizalma tömegesebben fordul az utóbbi felé; mert amannak, t. i. Kissnek segédlelmére jönnek oly fensőbb hatalmak; (érttem az egyháznak érdemes felügyelőjét és a nógrádi volt alesperes urat) kik, míg Kiss minden tekintetben egig magas-talják, addig másrészt természetes ösztönükkel fogva Gedulyt lovagiatlanul ragalmazva, sárral dobálják. Ezt pedig nemcsak előzővel, de írásban is cselekeszik. Az egyház felügyelő ur ugyanis hektografált „kortes leveleket” küldöz az egyház egyes híveikhez, szenteskedő modorral szólítgatván őket arra, hogy „lehetőleg egyhangú” választás által igyekezzenek a papi hivatalt betölteni. De azután tovább menve, az egyhangú jelzöt egyenesen Kiss részére követeli, a másik jelöltet meg sem említvén vagy — mint az alább közlendő levélből feltűnend — azt gyalázatosan befekeltetvén. S a mi legszebb, az egyház felügyelő ur, amint czélja elérésén nem válogatós az eszközökben, úgy levele szétküldése mellett nem válogat a személyekben sem, hanem férfiaknak és nőknek egyaránt küldözi szét, ez utóbbiaknak főleg azért, hogy a pástól lutheránus férfi egyházhivek azon tagjait, kikkel közelebbről vannak ismeretségben, ezen jóra való fiatal embernek (t. i. Kissnek) megnyerni sziveskedjenek. No de ideje már, hogy megismerkedjünk egy ily „részhajlatlan” korteslevéllel, melynek szövege szóról-szóra im itt következik: „Mélyen tisztelt Nagysád! Megboldogult Wladár János lelkészünk elhalálozása folytán a sámsonházi ev. papi hivatal üresedésbe jutott. A választás körülbelül május hóban fog megtartatni. Igen óhajtan-dó sőt felettébb kíváncsú is volna, ha az egyház lehetőleg egyhangulag, a legszebb egyetértésben választaná meg új papját. Az elmúlt karácsony táján az esperesség által kiküldött Kiss István b.-gyarmati ev. segéd lelkész úr, szerény de mégis férfias modorral, jeles szónoklatával úgy az anyja egyháznak, mint alulírott egyházfelügyelőnek tetszését annyira megnyerte, hogy őt a legmelegebben óhajtuk leendő lelkészünkül, kit a b.-gyarmatiak annyira szeretnek, hogy — ha náluk ma üresedésben volna a papi hivatal, egyhangulag a legnagyobb lelkesedéssel választanák meg papjuknak, — ugyan ő az, kiről e napokban előttem úgy nyilatkozott a nógrádi volt alesperes úr, hogy Kiss István oly jeles, tudományosan képzett ifju pap, oly kitűnő szónok, nemes emberbarát s szívemességgel megáldott ifju, hogy ha a nógrádi egyházak valamelyikében pappá választanák, csak nyeresémi volna az esperességre nézve, s biztosan meri jósolni (!!!), hogy idővel ezen esperességnak első papja lenne. Ne bocsássuk ezért el a jeles teltséget, válasszuk meg lelkészünkül, tömöröljünk a legszebb egyetértésben személye körül, arra kérvén n. t. Nagysádot, hogy őt kegyesen támogatni, s többi egyházhíveinket részére megnyerni igyekezzék. Meg vagyok győződve, hogy ezen minden ízében magyar hazafi lelkész vezetése alatt a még felig tőlajkú Sámsonháza egy évtized alatt tökéletesen megmagyarosodik, miért is van szerencsém őt ismételve a legbensőbb meggyőződés melegevel ajánlani.”

Itt meg kell állapodnom s megjegyezmem, hogy a fentidézett korteslevél eddigi egész szövege a felügyelő úr sajátkezü eredeti levelei hektografált másolata — kék tentával, mert a „Mélyen tisztelt Nagysád” a hányszor előfordul, e légiel: min lig a többi szövegtől elütőleg a felügyelő úr által sajátkezüleg van fekele tentával bevezetve. A levél következő bejáró része nem hektograf többé, hanem a felügyelő úr kezének legsajátabb vonása fekele tentával mindvégig (mintha azon fekele lelküset akarná jelezni, a mellyel iratott) így szölli: „En ezen általános felhívó levelet azon okból bátor-kodom m. t. Nagysádnak megküldeni, hogy pástól lutheránus férfi egyházhíveink azon tagjait, kikkel közelebbről van ismeretségben, azon jóra való fiatal embernek megnyerni sziveskedjék, felvilágosítván őket, hogy a Ruga és Hafay urak által pártolt Geduly Henrik úr sohasem lenne oly jeles papnak, mint Kiss. Az özevegnek és családjának is Kiss megválasztása az óhaja, mert az szelid, derék ember, s ezzel békességesen reméli a papi jövedelmek ez idei részét is, miből az özeveget megilleti a maga része — megoszthatni, holott Geduly úrtól e tekintetben tartani lehet. Bizva m. t. Nagysád jóindulatában . . . a legszívélyesebb üdvözléssel vagyok igaz tisztelője Okolicsányi Gyula s. k. egyházfelügyelő.

Eddig a korteslevél! S most kérdem vajjon képzeltető-e gyalázatosabb ragalom egy ember részéről egy más embertárs iránt, kit nem is ösmer, mint e levélnek második sajátkezüleg írott része? Hiszen ebben Okolicsányi úr kivetkőzteti Gedulyt a magyar hazafiság szelidség, és békességszerető nemes erényeiből!!! S vajjon ki jogosította őt fel arra, hogy ily példátlan cinizmus-sal (támaszkodva persze egy nő-liszékenységre) támadjon egy külsőben kitűnő fiatal embert? Hát nem volt elég czéljának elérésére ama gyomoriméylegést okozó sok dicseria, mellyel jelöltjét már előbb elhalmozta? Szüksége volt még annak, hogy trágyalébe mártott tollal jellemezze Gedulyt. Egyébként, hol ily eszközökre van szükség egy fiatal ember ajánlására, ott bizony rozsol állhatnak az ügyek! „A jó har ezéger nőkül is elkelt!” Szegény Kissnek bizony rossz szolgálatot tett a felügyelő úr, midőn oly ezéger alatt árulja, milyen „a volt nógrádi alesperes úr!” Hogy ismét kell-e mumussal itt is találkozunk!

Azundé jellemző, hogy itt, mint profétával találko-zunk vele! Ez oldaláról még nem volt szerencsénk ismerni! „Biztosan meri jósolni, hogy Kiss idővel ezen esperességnak első papja lenne! Ezen első papi állást az esperességben maga számára jósolta csak nem rég s miután jóslata nem teljesült s e gondolat motoszkál még mindig agyában, ime most kedves jelöltjének jósolja kegyesen az elsőséget! Malachiás proféta után már csak a zöldlevelű béka proféta következett, s most van

egy újabb proféta: a nógrádi volt alesperes úr! Lam, mié nem tette őt a sámsonházai egyház részrehajlatlan felügyelője!

De hát mi lehetett mégis indító oka annak, hogy a felügyelő úr Geduly ellen ily kerlelhetlenül kelt? Késs oly benső meggyőződés melegeivel pártolja? Megmondja ő maga e szavaival: „az özvegynek és családjának is Késs megvalósítása az óhaja”. Ertjük! oda egy szelid, derek vő akarom mondani ember kell, ki az özvegyvel békességesen osztozkodik a papi jövedelemmel, s e tekintetben Geduly úrtól tartani lehet! Vajon mennyiben? hogy nem tudna szelid és derek ember lenni? avagy, hogy nem akarna békességesen osztozkodni az özvegyvel a jövedelemben? avagy hogy tén a családnak nem akarna tagja lenni? Hát ily reverzálást kell annak aláírni és elfogadni előbb, ki a sámsonházai egyház papja akar lenni? Hát nem restellte egyházfelügyelő úr egy derek, tisztességes, művelt úri hölgyvel szemben ezen érveket papírra vetni s őt ekkép odaterelni akarni, hogy tisztességes befolyását egy általa nem ismert derek fiatal ember — Geduly — romlására latba vesse? S végül kérdés, mily foka a tájékozatlanság és tudatlanság az, midőn egy felügyelő azt hiszi, hogy az egyház jövedelmén a belépő pap osztozkodik az előbbi pap özvegyével? Hisz azt tudnia kellett, hogy a jövedelem felosztását egy az esperes által kirendelt reparáció bizottság szokta eszközölni s az sem saját kénye-kedve, hanem fennálló gyakorlati törvény alapján!

Nem szólaltam volna fel a nyilvánosság útján, ha nem látnám, hogy itt ismét egy új merénylet készül egyházi alkotmányunk ellen! A mennyiben azonban csak a legközelebbi multban is többi ily merénylettel szemben sikerült az alkotmány őreinek diadalt szerezni, figyelmeztetem jelen soraimmal is esperesgúnk vezetőit, legyenek éberek, s „videant, ne quid respublica detrimenti capiat.”

Viglt.

Hírek és Különlélek

Szontagh Pál úr ő méltóságának, mint a b-gyarmati takarékpénztár nagy tisztelet és szeretetben álló elnökének arczképét, a takarékpénztár igazgatósága lefestetni határozta. el. Az arczkép lefestésével, hazánk egyik kitünőbb művésze: Vastagh György y bizott meg. Örömmel regisztráljuk ezen hirt, mert Szontagh úrnak nemcsak országos érdemei méltánylandók, hanem azok is melyeket megyénk érdekei, és a b-gyarmati takarékpénztár, mint elsőrendű vidéki pénztár mellett kifejt. A takarékpénztár derek igazgatósága és különösen annak igazgatója: Vannay Ignác úr eb-beli intézkedése, mely a műpártolásnak is oly szép és kiváló bizonyítéka, általános helyesléssel és örömmel találkozik; azon tapintatban és kegyeletben pedig, mely Szontagh Pál úr arczképe lefestésének elhatározásában nyilvánul, jellemes élet és mindenkor hazafias tevékenység méltó gloriifikálását találjuk.

Ezen Weisz Regin kisasszonyt. Weisz Mór b-gyarmati nagykereskedő kedves és szeretetre méltó szép leányát, april hó 7-én jegyezte el Illovszky Antal váci nagykereskedő.

Gróf Zebly Ferencz főtárnokmester úr e hó 11-én a senioritási birtokai székhelyére megérkezvén, a balassagyarmati iránti gyöngéd figyelmenek tanúságul holnap, hétfőn, april 12-én, délelőtti látogatásával tiszteli meg városunkat s több közös érdekű kérdés barátságos megbeszélése s lehető eldöntése végett a képviselőtestület és előjáróság tagjait d. e. 10 és fél órákor fogja a városház tanácstermében fogadni.

Türk Zoltán urat, mint Losoncz város polgármester jelöltjét, a losonczyi takaréki és hitelintézet márczius 8-án tartott közgyűlésében néhai Pokorny Gusztáv utódjaul — igazgatónak választotta meg.

Pongrács Lajos úr, Hontvármegye volt érdemes alispánja oly czimú munkára hirtet előfizetési felhívást, mely kivonatban reprodukálni fogja Hontvármegye 1848. 1849 és 1861-ki jegyzőkönyveit. Nagy idők voltak ezek, s különösen Hontvármegye színhelye volt a nagy mozgalmaknak a jelzett években, melyeknek közvetlen felügyelője sőt tényezője volt Pongrács Lajos úr. A kivonatok füzetekben fognak megjelenni. Egy egy füzet ára 60 kr. Az első füzet május havában jelenik meg.

Eltemető fejezet. Márcz. 7-én egy 6 éves kis leányka játszott az Ipoly partján; a gyermek, egysensúlyt

vesztve, a folyóba esett s a víz alá merült. Több fejezet vízborzadással volt elfoglalva, ezek közül egy Sándor István nevű a kis lány után ugrott, s nagy küzdelemmel, majdnem saját élete veszélyeztetésével kiragadta a kis leányt az Ipoly vízeiből s megmentette őt az életnek.

Jeg eső. Falb, a kritikus napok jelzője nem jósolta meg, mégis bekövetkezett. Ugyanis april 9-én jégeső napunk volt. D. u. 3 órákor bab-nagyságú jeg esett vidékünkön. Ritka tünemény! — Szelid intés ez arra, hogy terményeinket biztosítsuk a jeg ellen az első magyar általános biztosító társaságnál.

A b-gy rmati ír. hitfelekezettel a hitközségi elnökség megválasztása nagy érdeklődés mellett folyt le april hó 7-én. A szavazás zárt lapok mellett történt és a hitközségnek, majdnem minden választó tagja érvényesítette szavazatát. Az eredmény az lett, hogy elnökül Weisz Salamon, helyettes elnökül pedig: Elfer Ede urak választottak meg és pedig egyhangulag. Oly bizalom ez, mely szavakra nem szorul. A hitközség iskolaszéki elnöke márcz. 10-én ejtett meg a szavazás, iskolaszéki elnökül Szilágyi Mór ügyvéd úr szintén egyhangulag választott meg.

Az ostrák magyar. Államvaspályatársaság f. évi június elsejétől a menet árakat teljesen le fogja szállítani.

A buszem szaporodása. Ha föl vesszük, hogy egy szem buza ötvenet terem, s eme szemek mindegyike ismét ötvenet s így tovább, a második év eredménye már 2500, a 3-iké 125,000, a hatodiké 15,625,000,000 és a tizenkettediké 244,140,625,000,000 szem vagyis mintegy 12 billió veder buza. Egy szem buza terméséből már a harmadik év alatt több mint 3000 ember lakmározhatnék, a tizenkettedikben pedig egy szem buza terméséből a föld összes lakói el volnának látva.

A nép és gyermekkert létesítése érdekében B-Gyarmat város előjárósága következő felhívást intézte a volt censulistikához: „Felhívás és kérelem a volt censulistikához. Képviselőtestületünk f. évi 31. sz. közgyűlési határozatával meghívott minket, hogy egy — fejlődő városra nézve oly annyira szükséges s mindentdig nélkülözött liget, illetve nép és gyermekkert alakítása végett a volt censulistikák legelőltelmenyéből 25—30 holdnyi területet szerezzünk meg. Tekintve a közegészség szempontjából is feleltébb üdvös eme czélt, bizton reméljük, hogy emberbarátilag és nemesen gondolkozó polgártársaink közül számosan fognak akadni, kik szíves készséggel előmozdítják az említett üdvös czélt s legelőltelmenyeiket, melyeknek ott, a futóhomokon, ha szétosztják, hasznát különben is alig vehetnék, méltányos feltevések mellett átengedik a városnak. S tudomásunk szerint a megyei gazdasági egyesület is szándékozik e földekből, mintegy 25 holdnyi területet, méltányos áron megvenni, hogy társulati erővel közhasznú intézményt létesítsen ott. Az ajánlatok gyűjtésére önkényt vállalkozó polgártársaink közül bizottság van kiküldve. A gyűjtést Dr. Feledy Ferencz és Horváth Danó urak kezdtek meg.

Halászlai jog. Nógrádvármegye alispánjától egy közérdekű hivatalos hirdetményt vettünk, melyet a közönség érdekében egész terjelmében következőkben közlünk: „A kik a halászlai jogot 1889. évi május hó 1-én oly vízterületen gyakorolták, a melynek medre tulajdonukat nem képezte, ezen jogukat csak akkor az előző évi ártajk meg, ha bejárólak 1890. évi ápril hó 30-ig eb-beli jogukat az alispánnal bejelentik, s ennek folytán jogosultságukat kimutatják. A jogosultság kimutatására szolgáló bejelentésekben a község valamint a parti birtokok megjelölésével pontosan körülírandó azon vízterület fekvése és kiterjedése, melyen a halászlai jog igényeltetik. A jogosultság kimutatására a halászlai törvény 3 §-a értelmében elegendő az is, ha a halászlai jognak 20 évi békés birtoklása bebizonyíttatik. Kelt B-Gyarmaton 1890. évi ápril 3. Scitovszky s. k. alispán.”

A tisztelet olvasóközönség figyelmébe ajánlhatunk egy művet, mely „Általános világnézet” czim alatt jelent meg. Ritkán vettünk kezünkbe könyvet, mely oly nagy élvezetet nyújtott volna mint ez s bátran mondhatjuk, hogy méltó feltűnést fog kelteni. Kapható minden nagyobb könyvkereskedésben.

Az italmérsi jogok bírál. B.-Pesten april 15-én az „István főherczeg” szállodában értekezletet tartanak az italmérsi jog birtékében eddig észlelt hiányok megbeszélése és orvoslása végett.

Nevünk alatt mindenemű csékélyebb minőségű árak lesznek forgalomba hozva.

Ezen a nagyérdemű közönséget károsító eljárás elkerülése céljából minden darab gyárainkból kikerülő árut fenti törvényesen beiktatott védjegyünkkel látjuk el, mi tehát csak oly árukat ismerünk el saját készítményünknek,

valódi szepességeknek

melyek ezen védjeggyel bélyegezve vannak. Csak tisztá lenfolyadékból készült vászon- és damaszkneműink kizárólag gyepen fehérítve a kárpátok alján, így azok jó ságra és tartósságra felmúlhatatlannak.

Valódi szepességi vászon és damasz árunk kaphatók

HIMMLER BERTALAN ÚRNÁL B-GYARMATON

WEIN KÁROLY (s TÁRSAI KESMÁRK.

1692—1890. sz.

Hirdetmény.

A Székely közönségben gyakorolt italmérsi jogot megállapított kártalanítási öszegre vonatkozólag az 1889. évi 45890 sz. igazságügyminiszeri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyes-ség megkísérzése s az igények tárgyalására határidőül 1890. évi június hó 7-én d. e. 9 órája a kir. törvényszék 10. számú hivatali szobájába kitűztetett. Mely határidőre a kárbirtokoknak tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, ügyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire eszennel idéztetnek.

A b-gyarmati kir. tszék, 1890. évi márczius hó 29-én.

Fogytágo: Lajos vaczi kir. közjegyző s a Kárpát-egylet választmányi tagja, meghívta a touristákat egy tavaszi kirándulásra; — hírlk, hogy felkeresik Alsó-Petényben a „Tripartitum” szerzőjének Werbőczy Istvánnak sírját, a melyet a felelőkenység homálya takar.

Értelmitük tiszteit olvasóinkat, hogy Koharich Arnold a csász. és kir. szab. Adriaai Biztosító Társulat b-gyarmati főügy-nökéig titkárává neveztetett ki.

Ötven ezer forintot fizetett ki nemrég életbiztosítási díj fejében a legnagyobb előzékenységgel a „Gresham”, ez az elsőrangú nagy életbiztosító társaság. A Temesvártól nemrég elhunyt Weber Vilmos Miska aranybányatulajdonos és földbirtokos özvegye vette föl az ötven ezer forintot a Gresham ottani főügynökétől néhány nap előtt. Nagy-on ritkán történik meg, hogy ilyen nagy és tekintélyes biztosítási összeg alig egy évi díjbefizetés után esedékesé váljék s ennek daczára ki kell emelni azt az igazi előzékenységet és pontosságot, mellyel a Gresham-társaság az esetre vonatkozó íratok átvétele után rögtön kifizette a nagy összeget. Jellemző az is, hogy a társaság londoni igazgatósága határozottan felkérte az özvegyet, hogy a szokásos nyilvános köszöneteket mellőzze, úgy hogy öz. Weberné csak a társaság lemesvári fő-ügynökének fejezhette ki legmélyebb köszönetét. Ez az eset is ékeesebben és hatásosabban szól az életbiztosítás mellett, mind megannyi nagyhangú propaganda, mely a laikosok figyelmét meg nem ragadja.

Imit a betegség. Velenczében (Olaszország) ismét egy új betegség bukkant fel, melyet a köznép „tesztón” névre keresztelt. Ez a farsa betegség szédüléssel és házzal kezdődik, a beteg egész teste tele lesz pattanásokkal, a fej rendkívüli módon megdagad, az ábrázat eltorzul. Azután lehámlik a bőr, s oly ingerőtlenség fogja el a beteget, hogy meg is kell kötözni. Ezen betegség olykor halállal végződik. Imetehát, alig vagyunk túl az influenzán és nónán, fenyeget a tesztón, mely azonban ugy látszik nem más, mint a himlőnek egy veszedelmesebb fajtája.

Előfizetési felhívás Tisztelettel felhívunk mindazon tisz-teli előfizetőink de legfőképp a községek előjáról, kik úgy az elmúlt valamint az előbbi évekről a fűzetéi díjjaikkal hátrálékban vannak, hogy azt kiadóhivatalunkhoz minél előbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldés tekintetében fennakadást szenvedjen A „Nógrádi Lapok” kiadóhivatala

HORVÁTH DANÓ,
felülsz szerkesztő.

Valódi
portland-czement
100 kilo 4 frt 20 kr.,
beocsini czement
100 kilo 2 frt 20 kr.
A zsákok saját árban visszavétetnek.
Kitünő minőségért jótállás vállaltatik.
Egyedüli gyári raktár
BELÁGH LAJOS
vas- és vegyeskereskedésében
LOSONCZON.
Gazdasági és kerti magvak
a legjobb minőségben.

3361. 1889. tkvi sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szécsényi kir. járásbírószá mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy Kozs Lőrincz és Mihály végrehajtónak khoru Kozs Anna és Maria képr. Steller Antal ügyész végrehajtást ezenredó elleni 45 frt tökékevetelés és járuléka iránti végrehajtást ügyében a b-gyarmati kir. törvényszék a szécsényi kir. bíróság területén lévő Sámsonháza közg határában fekvő a sámsonházi 101-ik számú A 1-1-16 és 1-7 soroz. alatt felvett ingatlanokra az 18. évi 61. t. cz. 16 §-a és d. pontjai alapján nemcsak a o hajást szüvevelettek birtok jutalekra, de a fennebb jelzett egész tkvi ingatlanra, és pedig akként hogy az 1-1-16 soroz. alatti ingatlan külön, a 1-1-2, 3, 4, 5, 6. és 7 sorozám alatt felvett birtok testek pedig szüvevelet külön-külön, 302 frt. 33 1/2 kr. a 1-7 alattiak pedig, 28 frt. 6 frt. 14 frt. 12 frt. 20 frt. 18 frt. és 46 frt. összesen 241 frt. vagyis a 1 és 7 alattiak együttesen 546 frt. 33 1/2 kr. megalsított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1-1-16. évi április hó 26-dik napján délelőli 10 órákor Sámsonháza község házaal megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikiáltási áronalul is eladatul for.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10. 100-át vagy is 30 frt 23 kr és 24 frt 60 krt összesen 54 frt 63 kr esetleg a kisebb becsárak után számított 10 % készpénzben vagy az 1891. évi X. tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1891. nov. 1-én 3313 sz. a kelt igazságügyminiszeri rendelet 7. §-ában kijelölt oadékképes értékpapírbaa kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a banatpén-nek a bíróságnal előleges elhelyezérol kiállított szabályszerű elismervény átazolgaltatni

Szécsényb n k r járásbírószágnal mint tkvi hatóságnál 1889. évi deczemben 31.

1607—1890. sz.

Hirdetmény.

A Romhány közönségben gyakorolt italmérsi jogot megállapított kártalanítási öszegre vonatkozólag az 1889. évi 45890 sz. számú igazságügyminiszeri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyes-ség megkísérzése s az igények tárgyalására határidőül 1890. évi május hó 20-án d. e. 9 órája a kir. törvényszék 10. számú hivatali szobájába kitűztetett. Mely határidőre a kárbirtokoknak tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, ügyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, eszennel idéztetnek.

A b-gyarmati kir. tszék, 1890. évi márczius hó 22-én.

Öltöny-szövetek.

Peruvia és dosakung a főpapaaz számára, szabályszerűt előrt es és kir. hivatalnokai egyenruha szövetek, továbbá hadastján, lüzöld-, to náoz- és urasági inasok számára, teke-asztal és játékasztal posztók, Loden, viamentes minőségű le, vadászakabátokra Mosókelmek, utazó-pládek 4 12 frtig atb. Minden alcódban, mint bárhol, s a mellett legjobb és legártó-sabb minőségben.

Stikarofsky János Brűnnben.

Ausztria-Magyarország legnagyobb posztó raktára, Minták bérmentse. A t. szabómester urak részére e legértelmasabb s legegység mintakönyvek. 10 frton 1-1-1 való utánvételi megrend-lések bérmentse. Általán 200,000 frtot meghaladó raktáromban, valódi világuzeletben természetesen sok maradék egyöl öszse, és mivel ezekről mintát küldeni lehetetlen, szívesen visszafogadom a megrendelt ilymemű maradékokat és vagy kicserélem azokat, vagy a pénzt küldöm vissza. Maradékok megrendelésénél szükség-grs, hogy a szín, hosszúság és ár megadva legyen.

Levelezék: magyarul, francziául, németül, lengyelül, ola-azul és csehül. 7—20.

1603—1890. sz.

Hirdetmény.

A Hággen közönségben gyakorolt italmérsi jogot megállapított kártalanítási öszegre vonatkozólag az 1889. évi 45890 sz. igazságügyminiszeri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyes-ség megkísérzése s az igények tárgyalására határidőül 1890. évi május hó 12-én d. e. 9 órája a kir. törvényszék 10. számú hivatali szobájába kitűztetett. Mely határidőre a kárbirtokoknak tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, ügyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire eszennel idéztetnek.

A b-gyarmati kir. tszék, 1890. évi április hó 2-án.

